

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010455
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010455.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému F. N. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., prejednal dňa 22. mája 2019 na verejnom zasadnutí odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/88/2017 zo dňa 14. septembra 2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/88/2017 zo dňa 14. septembra 2018, bol obžalovaný F. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 14.11.2016 v čase okolo 18.26 hod. v HM S. v F., na A. ulici č. X, si prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, tak, že si na predajnej ploche postupne vkladal pod oblečenie tovar - polooštiepok údený v hodnote 1,39 eur, dve Karička črievko Maxi 140 g v hodnote po 0,99 eur, tri konzervy tuniak Isabel 80 g v hodnote 3,69 eur, spišskú klobásu 0,264 kg v hodnote 0,77 eur, ktorý následne pri pokladni nepriznal a neuhradil a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil škodu spoločnosti S. X. SR, a.s., O. námestie I/A, XXX XX W., IČO: XX XXX XXX, vo výške 7,83 eur, a to napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch právoplatne postihnutý a to konkrétne dňa 31.10.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 13021099 uložená pokuta vo výške 20,-Eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný F. N. odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov. Zároveň mu okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 74 ods. 1 Tr. zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko proti nemu prokurátor podal v zákonnej lehote odvolanie, z dôvodu, že súdom uložené ochranné liečenie ambulantnou formou považuje za nedostatočné k náprave obžalovaného, ako aj k účinnej ochrane spoločnosti. Poukázal na správu Centra sociálnych služieb W. zo dňa 26.09.2018 (ktorú priložil k písomnému odvolaniu), z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa v zariadení neadaptoval, často narúšal spolunažívanie a obžalovaný je v tomto zariadení len dočasne umiestnený z dôvodu, že po prepustení zo zariadenia nemá kde bývať, nakoľko jeho súrodenci ako aj opatrovník odmietli prijať obžalovaného do svojej domácnosti z dôvodu obavy z nezvládnutia obžalovaného v domácom prostredí. Obžalovaný má byť nekontrolovateľný, konfliktný a agresívny. Poukázal tiež na skutočnosť, že závery znalca majú len odporúčací charakter a súd môže rozhodnúť aj o uložení inej formy ochranného liečenia. Má tak za to, že v danom prípade aj s poukazom na vyjadrenie samotného zariadenia, v ktorom sa v súčasnosti nachádza, je dôvodné,

aby bolo obžalovanému nariadené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, nakoľko je podľa prokurátora prvoradou úlohou ochrániť spoločnosť pred možnými útokmi zo strany obžalovaného. Má za to, že závery znaleckého posudku sú v rozpore so správou Centra sociálnych služieb- W., z ktorého jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nie je pod neustálym dozorom a jeho správanie nezvládajú. Je preto vysoko pravdepodobné, že po prepustení zo zariadenia, kde bude umiestnený iba do 31.12.2018 nebude akokoľvek kontrolovaný stav obžalovaného, čo by jednoznačne mohlo viesť k ohrozeniu spoločnosti. Na základe vyššie uvedeného, preto navrhol odvolaciemu súdu aby podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o uloženom ochrannom psychiatrickom liečení ambulantnou formou a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému podľa § 73 písm. a/ Tr. zákona ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

K písomnému vyjadreniu prokurátora sa obžalovaný a ani jeho obhajca do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol rozhodnúť v súlade s konečným návrhom odvolania okresnej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného F. N. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolanie prokurátora krajský súd ako nedôvodné zamietol, z dôvodu, že je potrebné prihliadnúť najmä na závery znaleckého dokazovania, ktoré bolo v tomto konaní vykonané.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu bolo spolu so spisom predložené dňa 03.12.2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 22. mája 2019. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku o uloženom ochrannom liečení ambulantnou formou, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutého výroku rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Pri splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výroku o vine, ktorý nebol a ani nemohol byť napadnutý odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorého správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, pretože v takejto forme uložené ochranné psychiatrické liečenie obžalovanému je vecne správne a zákonné.

Odvolací súd rovnako ako okresný súd zo znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou MUDr. Máriou Majzlánovou zistil, že v čase spáchania trestnej činnosti aj v súčasnosti obžalovaný trpí Syndrómom závislosti na alkohole v terminálnom štádiu v kombinácii so zneužívaním anxiolytík, psychostimulancií, v komorbidite s organickou poruchou osobnosti, s prejavmi depravácie (morálneho a sociálneho úpadku) a rozumovej deteriorácie (poškodenia). Podľa znalkyne je pobyt obžalovaného na slobode z dôvodu uvedenej poruchy osobnosti s oslabenou schopnosťou racionálnej a vôľovej kontroly správania a konania a nevypočítateľnosti počínov bez adekvátnej liečby, spolu so zamedzením prísunu alkoholu, nebezpečný pre spoločnosť z hľadiska možnosti opätovného spáchania akéhokoľvek trestného činu. V citovanom podanom znaleckom posudku znalkyňa na základe uvedených záverov síce navrhla nariadiť obžalovanému ochrannú psychiatrickú liečbu ústavnou formou, avšak skutočnosť, že obžalovaný bol umiestnený do domova sociálnych služieb, kde sa nevyskytlo ani raz nedodržanie liečby, kde abstínuje od alkoholu a navštevuje psychiatra, považuje ochranné psychiatrické liečenie aj ambulantnou formou za dôvodné a postačujúce.

Na základe uvedeného, odvolací súd preto dospel k záveru, že prvostupňový súd správne rozhodol o uložení ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou, nakoľko uloženie tohto druhu ochranného liečenia obžalovanému, ktorý je umiestnený v Centru sociálnych služieb- W., sa javí takto pri vytvorených podmienkach ako dôvodné a dostačujúce s ohľadom na zmysel a význam ochranného liečenia. Nakoľko účelom ochranného liečenia vo všeobecnosti je nielen ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov a činov inak trestných ale aj pozitívny dopad liečenia na ich ďalší život. Pokiaľ za daných podmienok obžalovaný bude schopný a ochotný podrobovať sa ochrannému psychiatrickému liečeniu ambulantným spôsobom a abstinovať od alkoholu, možno očakávať, že účel splní aj táto forma ochranného liečenia.

Pokiaľ však dôjde v nasledujúcom období k vzniku podmienok Trestným zákonom vyžadovaných pre zmenu spôsobu výkonu ochranného liečenia (ustanovenie § 74 ods. 1 Tr. zákona), nič nebráni tomu, aby bolo o tejto zmene podľa ustanovení § 446 Tr. por. neskôr (aj po právoplatnosti tohto rozhodnutia) rozhodnuté.

Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o uložení ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou na podklade ním podaného odvolania, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.